

Den første Sag paa samme angaaer Afgjørelsen af det Spørgsmaal, om det af Landsthinget ved 3die Behandling vedtagne Forslag til Lov, angaaende Udskrivning til Landkrigstjenesten for Aaret 1853, skal sendes til Statsraadet, for at erholde S. S. Majestæt Kongens Sanction, eller om det skal tilstilles Formanden for det andet Thing med Anmodning om at forelægge det for dette. Dette Spørgsmaal vil saaledes blive at sætte under Afstemning. Jeg skal sætte det under Afstemning paa den Maade, at jeg anmoder de Herrer, der stemme for, at det her i Landsthinget vedtagne Forslag sendes til Folkethinget, med Anmodning til dets Formand.

Indenrigsministeren: Jeg ønskede at høre mig.

Formanden: Derom er der ikke skeet mig nogen Meddelelse.

Indenrigsministeren: Jeg ønskede paa Ministeriets Begne at gjøre en almindelig Bemærkning i Anledning af det foreliggende Spørgsmaal. Jeg forstod den høitærede Formand saaledes, at Spørgsmaalet skulde sættes under Forhandling; men, da det synes, som om det er en Misforstaaelse fra min Side, vil jeg gjerne frasælbe Ordet.

Formanden: Den høitærede Indenrigsminister har altsaa begjært Ordet. Jeg kan ikke nægte, at jeg antog Discussionen for sluttet, da Ingen videre begjærede Ordet i Gaarsmødet, og det var kun i Overensstemmelse med den almindelige fulgte Regel, som ogsaa er hjemlet i Forretningsordenen, ikke at lade Forslag komme til Afstemning i det Møde, hvor de fremkomme, uden at have været satte paa Dagsordenen, at jeg valgte at udsætte Afstemningen over det nu foreliggende Spørgsmaal til idag. Da imidlertid den ærede Minister har opfattet det saaledes, at Discussionen endnu ikke var sluttet, skal jeg igjen optage Discussionen, hvorimod sikkert Thinget ikke vil have Noget at erindre (Nei! Nei!).

Indenrigsministeren: Jeg vilde blot tillade mig at udtale, at Ministeriet har antaget at burde meddele det høitagtede Thing, at samme erkjender de store Vanskeligheder,

som ligge i selve Forholdet, og hvorledes det næsten ikke er gjort, hvilken Fremgangsmaade man end vælger i Henseende til Afgjørelsen af de Spørgsmaal, som opstaae i Anledning af det ene Things Oplosning, at overholde en streng Consequent, men at Ministeriet dog maa ansee det rigtigst at tiltræde den af den høitagtede Formand ytrede Formening om, at den foreliggende vedtagne Sag maa tilstilles Folkethinget. Jeg skal derfor sige, at det er mig bekendt, at Formanden for Folkethinget er af samme Anskuelse og venter, at Sagen vil blive Folkethinget tilstillet, hvorhos jeg endnu blot skal tillade mig den Bemærkning, at for det Tilfælde, at det andet Thing selv skulde være af en anden Anskuelse, og der saaledes skulde opstaae en Modsetning mellem begge Things Anskuelse af Sagen, saa maa Ministeriet forbeholde sig at udtale sig nærmere og søge at bringe det til et bestemt Resultat i den omhandlede Henseende. Jeg anseer dette imidlertid ikke for sandsynligt, efter hvad der, som sagt, er mig bekendt om den Anskuelse, som Formanden i det andet Thing har.

Formanden: Jeg veed ikke, om der ellers er Noget, der ønsker at høre sig, hvilket i saa Fald maa staae ham frit for, efterat den ærede Indenrigsminister har udtalt sig.

Blechingberg: Efter den Deel, jeg tog i Discussionen igaar, maa det tillades mig at gjøre et Par Bemærkninger. Jeg antager vistnok, at den ene consequente Fremgangsmaade, naar man tillige vil overholde det andet Things Ret, vilde være at begynde de Sager, som have foranlediget Spørgsmaalet, forfra, og gennemføre dem idetmindste formelt gennem de foreskrevne Stadier. Jeg har idag, som igaar, den Mening, at den Behandlingsmaade, som hidtil er fulgt, og ved hvis Slutning vi staae, indeholder Modsigelser og Uregelmæssigheder; men jeg stiller forsaavidt Realiteten over Formen, og vil tilmed, da den Udtalelse, som er skeet fra den ærede Minister, har fundet Sted, ogsaa stemme for, at Sagen sendes til Folkethinget, hvorved man vinder, at det andet Thing ikke affæres fra at høres over det foreliggende Lovforslag, at Regjeringsen ikke kommer i nogen Forlegenhed med Hensyn til sin Stilling, og at der ikke aabnes